

יוצא-לאור על-ידי
בית חב"ד המרכזי באר שבע
בסיוע צעירי אגודת חב"ד - המרכז

זמני השבת

ירושלים תל-אביב חיפה באר-שבע

7:08	6:58	7:06	6:51
8:06	8:07	8:07	8:04

ממתק לשבת

העלון השבועי לילדים

הלכה לשולחן השבת

חמשה-עשר באב:

חכמינו זכרונם-לברכה אמרו: "לא היו ימים טובים לישראל כחמשה-עשר באב". נוהגים לשמח מאוד ביום זה, אין אומרים 'תחנון' בתפלה, ויש נוהגים לערוך סעודה. מדוע נקבע ט"ו באב ליום-טוב? חכמינו מנו מספר דברים משמחים שארעו לעם-ישראל ביום זה, ביניהם - דור המדבר פסקו מלמות. בעקבות חטא המרגלים, נגזרה גזרה על הדור שיצא ממצרים, שימותו במדבר: "במדבר הזה פלו פגריכם" (במדבר יד, כט). מאז, במשך 40 שנה, בליל ט' באב היו העם מכינים קברים וישנים בתוכם, ובבקר שלמחרת הנשאים בחיים קמו מקבריהם. בשנת הארבעים, בבקר שלמחרת ט' באב, גלו בני-ישראל שכלם נותרו בחיים. הם חששו שמא טעו בתאריך ועדין לא הגיע ט' באב, ולכן, המשיכו לישן בקברים עוד מספר ימים. כאשר הגיע ט"ו בחדש (שאז הירח במלואו) הבינו שט' באב עבר ובטלה הגזרה, וקבעו את יום ט"ו באב ליום-טוב.

(מקורות: תלמוד בבלי, תענית כ"ו, עמוד ב'. שולחן ערוך אורח חיים, סימן קל"א ס"ו. ספר התודעה ע' תכנ-תכט)

זמן רב שכבר לא נפגשתם עם חברים. ט"ו באב מהוה הזדמנות לערוך מפגש עם כבוד, לשמח ביחד ולהודות לה' על הדברים הטובים שקרו לעמנו.

המדור מוקדש ע"י ר' אברהם שיחי קדוש, לע"נ בנו הת' יוסף יצחק ז"ל

נקודה למחשבה

שלום חברים,

האם שמתם-לב לתמרורים השונים בדרך? השבוע נסענו לירושלים, ולכל ארץ הדרך היה מצב שלוט הכונה ברוח.

"איך היינו יודעים לאן לנסע ללא השלטים?", תהיתי בקול וחשבתי: "מענין מי המציא את הרעיון הזה".

"דוקא השבת קוראים על כך", אמרה דיני. "הפרשה מספרת על 'ערי מקלט' ומורה להכין שלוט על פרשת דרכים, כדי שהרוצח בשגגה ימצא את דרכו בקלות".

"וואו, אז זה רעיון ממש עתיק!", קראתי בהתפעלות והמשכתי לעלב אחרי התמרורים.

"במדה מסוימת גם לנו יש תפקיד של תמרור", אמר אבא וגרם לנו להרים גבה בפליאה, עד שהסביר: "למוד תורה, בדומה לעיר מקלט", מציל את היהודי ומגן עליו. אולם, ליהודים רבים הדרך אינה ברורה. לכן, מטל עלינו להיות כמו 'תמרור' - לכוון כל יהודי לדרך המאירה והסלולה של קיום תורה ומצוות".

"אז אולי נעמד עם שלטים של מצוות?", הציע שמוליק.

אמא חייכה והסבירה לו: "כאשר רואים אותנו מתנהגים לפי רצון ה' בדרך מכבדת, זהו שלוט שמאיר למרחוק, ואפילו 'מחזיר אור'".

שבת שלום, דני

יום שכולו שבת

הפסוק היחיד בתנ"ך, שבו מופיעות כל כ"ב אותיות התורה (כולל הסופיות), מדבר על הגאולה. ללמד שהצפייה לגאולה היא עקר ותכלית התורה כלה: "לכן חפו לי נאם ה' ליום קומי לעד, כי משפטי לאסוף גוים לקבצי ממלכות לשפך עליהם זעמי, כל חרון אפי, כי באש קנאתי תאכל כל הארץ". (צפניה ג, ח)

נא לשמור על קדושת העלון

עונג שבת עם צביקי מצחיקי

יעל חסון

משמר של כבוד

דממה עמקה שררה בחדר, כאשר רבי יעקב יצחק מפשיסקה - המכונה 'היהודי הקדוש' - ותלמידיו, נסו לפצח את הסוגיה בתלמוד בה עסקו. התלמידים המתינו בדריכות להמשך השעור, אולם רבם היה עדין שקוע בסוגיה.

לפתע, חש אחד התלמידים ברעב מציק. הוא החליט למחר לביתו כדי לאכל דבר-מה. כך - חשב - ישקיט את רעבונו ויוכל להתרכז בהמשך הלמוד.

בצעדים מהירים הוא עזב את בית-המדרש ופנה לביתו. שם, ללא שיהות, אכל את המנה שהגישה לו אמו, וכאשר סים בקש לחזור לבית-המדרש. אולם, דוקא אז פנתה אליו אמו ובקשה: "האם תוכל להוריד לי חבילה מעלית הגג?".

"אמא", השיב הנער, "ממחר אני לשוב לבית-המדרש, כדי שלא אפסיד את הסברו של הרב. אולי אסייע בידך מאחר יותר?", הציע.

"כמובן", השיבה האם, "חזר ללמודך. אני כבר אסתדר", אמרה, אך מפיה נמלטה אנוחת צער.

בעודו פוסע לכיוון בית-המדרש, לוו את הנער פניה העגומות של אמו, והוא חשב לעצמו:

'מה התועלת בלמודי אם אינני מקים את דברי התורה? אמא בקשה את עזרתי, ואני נכשלתי בכבוד הורים!'

הרהורי חרטה מלאו את לבו, והוא פנה לשוב על עקבותיו. הוא חזר לביתו, בקש את סליחתה של אמו, ומלא את בקשתה בזריזות.

פניה של האם האירו בהקלה, והיא ברכה את בנה בדרכו חזרה ללמודיו.

'מי יודע כמה התקדמו בלמוד', חשב התלמיד בדרכו לבית-המדרש. אולם, כאשר פתח את הדלת, עדין שררה שתיקה. הצדיק הרים את ראשו מהגמרא ובחן את הנער בחינה רחב.

"האם אתה יודע מי לנה אותך פעת בדרך?", שאל רבי יעקב יצחק את התלמיד וברר: "כיצד נפלה בידך זכות שכזו?".

ספר התלמיד במבוכה כיצד התגבר וחזר הביתה, כדי למלא את רצון אמו ולקיים מצות 'כבוד הורים'.

"דעו לכם", הסביר הצדיק לתלמידיו, "כי יחד עם התלמיד נכנס לחדר האמורא הקדוש אבבי, והוא זה שהאיר את עיני ופתר את הקשיה שהטרידה אותי זה שעה ארכה. ידוע, כי אבבי היה יתום, ולא זכה לקיים את מצות 'כבוד הורים'. לכן, נוהג אבבי ללוות את מי שמקיים מצוה זו, ובקדך להיות שתף למצוה החשובה!".

החוזה מלובלין

זמן: רבי יעקב יצחק הלוי הורביץ, נולד בשנת ה'תק"ה (1745) ונפטר בט' באב ה'תקע"ה (1815).

מקום: נולד וגר בפולין. התגורר בעירות שונות, ובלובלין הקים מרכז חסידי.

אודותיו: מגדולי אדמו"רי החסידות. מתלמידי המגיד ממזריטש, ובהמשך למד אצל רבי אלימלך מליז'נסק. נודע בראיה מפלאה ברוח-הקדש, ומכאן כנויו 'החוזה'. ספריו: דברי אמת, זאת זכרון, זכרון זאת.

ספור: פעם לפני נשואי בנו, האריך 'החוזה' בתפלתו יותר מהרגיל, ולאחר מכן הסביר: משמים נקבע זמן החפה באיזה יום ובאיזו שעה. כאשר המחתנים מקדימים לערוך את החפה, מתעוררת מריבה וקטטה, כדי שיתעכבו, והחפה תתקיים בזמן שנקבע משמים. לכן, הארכתי בכונה בתפלה, כדי שהחפה תתקיים במועדה, מבלי שגבוא לידי ריב.

משתעשעים

- א=ת
- ב=ש
- ג=ר
- ד=ק
- ה=צ
- ו=פ
- ז=ע
- ח=ס
- ט=נ
- י=מ
- כ=ל

לפניכם חלק מפסוק מוכר מהפרשה. פענחו לפי מפתח א"ת ב"ש.

פ ט ב י ג א ו

י ת ק

כ ט ו ב א מ ל י

את הפתרון, בצירוף שם וכתובת ניתן לשלוח עד יום שלישי:
 • ב-SMS למספר: 052-8814124 • בפקס: 08-6273955
 • או בדואר: בית חב"ד המרכזי, ת"ד 814, באר שבע

בין הפותרים תיערך הגרלת פרסים

פתרון החידה לגליון 223: צפור - 'בלק בן צפור'. חמור - אתונו של בלעם. אריה - 'כרע שכב כארי'. הוזכרה מנחם מענדל הלוי לוי, רחובות.

לזכות הילד חייל בצבאות ה' לוי יצחק שי קרוטמן מוקדש ע"י הוריו שיחיו לרגל יום הולדתו שיזכו לרוב נחת חסידי

